

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **M., s.r.o.**, B., zastúpená: Advokátska kancelária B. – Ď., s.r.o., R., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisii**, Dobrovičova č. 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/10/2009 zo dňa 07.04.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/10/2009 zo dňa 07. apríla 2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľka **je povinná** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 66 € do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/10/2009 zo dňa 07.04.2009, ktorým odporkyňa uložila navrhovateľke sankciu – pokutu podľa § 67 ods. 5 písm. f/ v spojení s § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) vo výške 3 500 €, pretože navrhovateľka mala porušiť povinnosť

ustanovenú v § 19 ods. 1 citovaného zákona, keď dňa 17.10.2008 o cca 17.32 hod. odvysielala v rámci programu *P. N.* príspevok „Lúzer týždňa“, ktorý spôsobom svojho spracovania zasiahol do základných práv v ňom prezentovanej osoby.

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku uviedla, že opravný prostriedok podáva z nasledujúcich dôvodov:

1. V konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Za uvedenú vadu považuje navrhovateľka postup odporkyne, keď vysielateľke nezákonným postupom odňala možnosť vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia, čo malo za následok nezákonné rozhodnutie spôsobené procesným pochybením správneho orgánu, keď neumožnila žalobcovi uplatniť všetky jeho procesné práva v správnom konaní. Najmä nebolo jej umožnené oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, na základe ktorých dospela rada k svojmu rozhodnutiu, a s ktorými sa oboznámila pred vydaním rozhodnutia dňa 07.04.2009. Najmä prišlo k porušeniu tohto postupu, keď odporkyňa umožnila navrhovateľke oboznámiť sa len s prepisom súvislého záznamu vysielania predmetného príspevku, ale nie zo zvukovo-obrazovým záznamom. Poskytnutý prepis príspevku považuje navrhovateľka za subjektívny opis použitých záberov, ktorý môže mať podstatne iné parametre vnímateľnosti ako obrazovo-zvukový záznam. Poukázala na zásadu súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania (§ 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok), z ktorej vyplýva, že je povinnosťou správneho orgánu dať vždy možnosť účastníkovi konania zúčastniť sa na konaní a realizovať svoje zákonné práva a záujmy v konaní. Odvolateľka považuje za nevyhnutné, aby správny orgán poskytol účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia pred jeho vydaním. V tejto súvislosti poukázala aj na § 33 ods. 2 správneho poriadku.
2. Zistenie skutkového stavu považuje za nedostatočné na posúdenie veci a potom aj rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľka uviedla, že vo vzťahu k pravdivej kritike a jej prípustnosti poukazuje na judikát RČ 15/1996. Kritiku konania fyzickej osoby, opierajúcu sa o okolnosti, o ktorých je oznamovaný pravdivý údaj (ak nejde o tvrdenie, ktoré sa dotýka intímnej sféry života fyzickej osoby života), nemožno spravidla považovať za odporujúce ustanoveniu § 11 OZ a to aj keď bolo v kritike použité zodpovedajúce ironizovanie, odsudzovanie a zavrhovanie kritizovaného konania fyzickej osoby. Odvysielané údaje sú výsledkom redakčnej práce autora príspevku, vysielateľ navrhoval dôkazy na preukázanie pravdivosti odvysielaných údajov, ale rada nepreukázala nepravdivosť odvysielaného údaju a nevykonala všetky dôkazy, ktoré boli potrebné pre zistenie spoľahlivého stavu veci. Z tohto dôvodu považuje napadnuté rozhodnutie navrhovateľka za nezákonné, keďže vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Rovnako navrhovateľka namietala, že z napadnutého rozhodnutie nie je zrejmé, ktorú z dvoch skutkových podstát ustanovenia § 19 ods. 1 citovaného zákona, vysielateľka svojim konaním naplnila, nie je teda možné určiť skutok, ktorým nastalo porušenie zákona o vysielaní a retransmisii a v nadväznosti na nedostatočné objasnenie skutkového priebehu, rada nesprávne vec posúdila.

3. Navrhovateľka ďalej namietala, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. Zdôrazňuje opätovne, že rada neurčila dostatočne skutok, ktorým malo dôjsť k porušeniu právnej povinnosti v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z., poukazujúc na súdnu prax v Českej republike ako aj na právnu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uviedla, že v napadnutom rozhodnutí absentuje skutková veta, nie je vyšpecifikovaná.

S poukazom na uvedené navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie rady č. RP/10/2009 zo dňa 07.04.2009 a priznal navrhovateľke náhradu trov konania.

K podanému opravnému prostriedku sa dňa 15.06.2009 písomne vyjadrila odporkyňa uvádzajúc:

K bodu 1. opravného prostriedku, v oznámení o začatí správneho konania bol dostatočne špecifikovaný dôvod začatia správneho konania, pričom z jeho obsahu zreteľne a jasne vyplynulo, že odvysielaním predmetného príspevku pod názvom „*Lúzer týždňa*“ v rámci programu P. N., mohlo dôjsť k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd v príspevku zobrazenej osoby (§ 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.), ako aj k nezabezpečeniu všestrannosti informácie a názorovej plurality v rámci vysielanej programovej služby (§ 16 písm. a/ citovaného zákona). Zdôraznil, že navrhovateľ využil svoje procesné právo nazerať do administratívneho spisu, a to dňa 11.03.2009, keď požiadal o zaslanie materiálu k správne konaniu. Uvedené podklady boli navrhovateľovi zaslané dňa 12.03.2009. Z uvedeného je teda zrejmé, že navrhovateľka svoje procesné práva využila v rozsahu v akom sama uznala za potrebné.

K tvrdeniu, že od vysielania príspevku do rozhodnutia rady o začatí správneho konania, uplynula 30-dňová lehota, počas ktorej je vysielateľ povinný archivovať záznamy z vysielania, a navrhovateľka už v tomto prípade nedisponovala obrazovo-zvukovým záznamom predmetného programu, tak odporkyňa tieto tvrdenia navrhovateľky považuje za absurdné a hrubo zavádzajúce z dôvodu, že

- a) rada sa oboznámila so skutkovým stavom, záznam posudzovaného programu videla a prepis čítala na svojom zasadnutí dňa 07.04.2009. táto skutočnosť je výslovne uvedená v rozhodnutí,
- b) prepis príspevku je jedným, nie jediným podkladom pre rozhodnutie, s ktorým sa rada oboznamuje,
- c) prepis príspevku nie je subjektívnym vyjadrením pracovníkov Kancelárie rady a nemôže obsahovať ani teoreticky subjektívne vyjadrenia, nakoľko ide o prostý textový prepis zvukovej zložky a popis obrazovej zložky. Navrhovateľ navyše údajne subjektívne vyjadrenia nešpecifikuje, argumentuje akýmsi „svedectvom z druhej ruky“, čo odporca zásadne odmieta a tieto tvrdenia považuje za umelo vykonštruované, majúce za cieľ dehonestovať prácu pracovníkov Kancelárie rady.
- d) navrhovateľka počas správneho konania ani raz nenamietala skutočnosť, že jej neboli poskytnuté audiovizuálny záznam posudzovaného príspevku, hoci tak mohla urobiť

kedykoľvek. Túto skutočnosť mala možnosť namietať nielen v písomnom vyjadrení, ale najmä v konaní pred správnym orgánom, pričom navrhovateľka svoje ostatné procesné práva využila v rozsahu, v akom uznala sama za vhodné. Odporkyňa preto považuje túto námietku za bezpredmetnú.

Odporkyňa zdôraznila, že v oznámení o začatí správneho konania vyzvala navrhovateľku, aby zaslala svoje stanovisko k veci a navrhla dôkazy, teda odporkyňa postupovala podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, ak dala navrhovateľke možnosť, aby sa pred vydaním meritórneho rozhodnutia vyjadrila k jeho podkladu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka svoje vyjadrenie k správne konaniu zaslala a tiež dala návrh na predvolanie svedkov, je nutné odmietnuť tvrdenia navrhovateľky, že jej odporkyňa svojim postupom odoprela možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia.

K tvrdeniu navrhovateľky, že nedisponovala s obrazovo-zvukovým záznamom predmetného programu, považuje odporkyňa za nedôveryhodné, keďže navrhovateľka zo svojej sedemročnej praxe pozná postup rady v prípadoch, keď si vyžiada záznam vysielania, že je odôvodnené domnievať sa, že existuje možnosť začatia správneho konania.

K bodu 2 opravného prostriedku odporkyňa uviedla, že ak by rada akceptovala tvrdenia navrhovateľky, že má dokazovať pravdivosť tvrdení obsiahnutých v spornom programe, musela by predvolať ako svedka nielen osoby navrhnuté účastníkom konania, ale aj dotknutú osobu. Vtedy by došlo k skúmaniu nie skutkového stavu, teda čo bolo odvysielané, ale k skúmaniu okolností, ktoré boli podnetom pre odvysielanie príspevku. Zdôraznila, že rada vykonáva reguláciu nad vysielaním, reguluje obsah, ktorý bol sprostredkovaný divákovi. Rada sa preto nezaoberala, či tvrdenia obsiahnuté v príspevku sú pravdivé alebo nie. Odporkyňa nepovažovala za potrebné vypočuť svedkov, keďže tieto by nezmenili subjektívne názory, ktoré boli odvysielané v predmetnom príspevku a ktorými bolo zasiahnuté do základných práv dotknutej osoby, napr. „Ten mladší žiaľ nezdedil otcovu genialitu ani ľudský formát. Ostal mu po ňom len majetok a meno, ktoré bude musieť ešte dlho a usilovne devalvovať, aby celkom stratilo hodnotu.“

Rada považuje odvysielané tvrdenia za hanlivé tvrdenia voči konkrétnej osobe z dôrazom na to, že iné fakty, na základe ktorých dospela navrhovateľka k týmto osobným názorom, v príspevku odvysielané neboli.

K bodu 3 opravného prostriedku odporkyňa uviedla, že neposudzuje jednotlivé časti príspevku izolovane, ale príspevok ako celok. Príspevok ako celok svojim spracovaním a obsahom môže porušiť záujem chránený zákonom č. 308/2000 Z.z. a to najmä vtedy, ak sú odvysielané iné zvukovo-obrazové prvky, ktoré v konečnom dôsledku spôsobujú, že program ako celok je nutné kvalifikovať ako program, ktorý je v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z. Rada je názoru, že výroková časť rozhodnutia obsahuje presne vymedzený skutok, pretože je v ňom uvedený čas spáchania deliktu, teda odvysielanie príspevku „Lúzer

týždňa“ v programe P. N. ako aj kvalifikácia správneho deliktu, teda že prišlo k porušeniu ustanovenia povinnosti upravenej v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.

S poukazom na uvedené navrhla odporkyňa Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodnutie, ktoré vydala 07.04.2009, pod č. RP/10/2009 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. a postupom podľa § 250l ods. 1 OSP preskúma opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a podľa § 250q ods. 2 rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom v čase, keď sa skutok stal, ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z., programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania, svojim obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto *sankcie* :

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) *pokutu*,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000,-- Sk do 5 000 000,-- Sk, ak vysielala v programe aj iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19.

Súd sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho spisu č.6 Pg0/0-213/2009, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov založených v spise. Vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul právnych zástupcov účastníkov konania a na podklade uvedeného zistil tieto skutočnosti:

V administratívnom spise sa nachádza prepis príspevku „*Lúzer týždňa*“, ktorý bol odvysielaný dňa 17.10.2008 v relácii P. N. so začiatkom cca o 17:32 hod. Z obsahu spisu súd zistil, že počas celého príspevku bolo na lište v dolnej časti obrazovky odvysielané „*LÚZER TÝŽDŇA*.“ Moderátorka uviedla: „Nešikovní synovia geniálnych otcov sa v dejinách neraz pričínili aj o pády veľkých a prekvitajúcich ríš. J. B. M. mladší sa do dejín hudby zapíše len ako človek, ktorému sa podarilo zničiť jednu z najlepších cigánskych kapiel sveta.“ Nasledoval vstup redaktora: „Nie je J. B. M. ako J. B. M.. Ten mladší žiaľ nezdedil otcovu genialitu ani ľudský formát. Ostal mu po ňom len majetok a meno, ktoré bude musieť ešte dlho a usilovne devalvovať, aby celkom stratilo hodnotu. Pred rokom úspešne rozbil otcovu legendárnu kapelu a vyhnal z nej väčšinu hudobníkov. Ale až včera na pohrebe legendárneho primáša konečne dostal príležitosť

prejaviť sa ako šéf rodinného klanu. Hudobníkom, ktorých do kapely prijímal jeho otec, zakázal prísť na pohreb a vzdať úctu mužovi, ktorého považovali za svojho učiteľa a priateľa. No, čo už, kráľ cigánskych primášov je mŕtvy. Nech žije kráľ rómskych fidlikantov.“

K procesným námietkam navrhovateľky uplatneným v opravnom prostriedku senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že sa nestotožnil s tvrdeniami navrhovateľky o ich závažnosti vo vzťahu k zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne, keďže nešlo o zásadné pochybenia, ktoré by mali vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a preto na ne súd neprihliadol (§250i ods.3 OSP). Skutočnosť, že navrhovateľka nedisponovala po začatí správneho konania so záznamom programu nenamietala v správnom konaní. Navrhovateľka požiadala e-mailom dňa 11.03.2009 radu o poskytnutie podkladov ku dvom konaniam rady a to aj 6-Pg0/0-213/2009. Pracovné materiály jej boli odporkyňou zaslané už dňa 12.03.2009. Obrazovo-zvukový záznam navrhovateľka nežiadala, a to ani dodatočne.

Podľa názoru súdu skutkový stav bol zistený radou dostatočne a vec bola správne právne posúdená.

Senát konštatuje, že uvedený príspevok nad rámec informácie nevyhnutnej na pochopenie obsahu, implikoval slovné invectívy, kritické a hanlivé vyjadrenia moderátorky na osobu J. B. M. mladšieho, keď bol vykreslený ako neúspešný syn slávneho a úspešného otca, lúzer a kráľ rómskych fidlikantov. Počas celého príspevku bol v spodnej časti obrazovky odvysielaný nápis Lúzer týždňa. Uvedeným postupom zasiahla navrhovateľka nesporne do chránených základných práv a slobôd uvedenej osoby, ktoré garantuje Ústava Slovenskej republiky ako aj medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republiky v oblasti dodržiavania základných ľudských práv a slobôd viazaná.

Senát sa rovnako stotožnil aj s argumentáciou odporkyne, že dodržiavanie a ochrana základných ľudských práv a slobôd je jedným z hlavných znakov moderného právneho štátu a miera ich ochrany je jedným z indikátorov stupňa vyspelosti demokracie, pričom slovenský právny poriadok v plnom rozsahu akceptuje ochranu základných ľudských práv a slobôd.

Výšku uloženej pokuty 3500 € považuje senát najvyššieho súdu za náležite zdôvodnenú, sankcia bola uložená v dolnej hranici zákonného rozpätia, pričom je súdu z jeho rozhodovacej činnosti známy prípad, keď navrhovateľka bola sankcionovaná v inom prípade, rovnako za porušenie povinnosti vyplývajúcej jej z ustanovenia § 19 zákona č. 308/2000 Z.z. (napr. vec 3 SŽ 15/2008) a preto dospel k záveru, že je potrebné v súlade s § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne v celom rozsahu potvrdiť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že navrhovateľke, ktorá nemala v konaní úspech, nepriznal náhradu trov konania.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych

poplatkoch v znení neskorších predpisov, z dikcie ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Prílohy zákona č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 05. novembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková